

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. *****, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, II-РИ СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20223130101630 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „Водоснабдяване и канализация-Варна” ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: ***** срещу Я. И. Р., ЕГН ***** с.*****, общ.*****.

В исковата молба се излага, че ищецът в качеството си на оператор съгласно чл.2, ал.1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги предоставя В и К услуги на ответника в качеството му на потребител в имот, находящ се на с.*****, общ.*****. Ползваните В и К услуги се отчитали по партида с номер на платец 3261941, чийто титуляр била ответника.

Излага се, че съгласно чл.5, т.6 от Общите условия, потребителите са длъжни да заплащат ползваните В и К услуги в срок, което ответникът не бил правил. Съгласно чл.33, ал.2 от Общите условия, ответникът бил длъжен да заплаща дължимите суми за използваните В и К услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране, след изтичане на който срок той изпада в забава.

Твърди се, че на 02.11.2022г. В и К операторът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК до Районен съд ***** срещу ответника, въз основа на което било образувано ЧГД №1271/2022г. на РС *****.

Съдът издал заповед № 735 за изпълнение на парично задължение по

чл.410 ГПК, с която разпоредил на ответника да заплати на кредитора (сега ищец) сумата от 518.82лв., представляваща стойност на ползвани и незаплатени В и К услуги за периода от 10.07.2018г. до 09.02.2021 г.; сумата от 152.81лв., представляваща лихва за забава върху тази главница за периода от 09.09.2018г. до 16.10.2022г.; законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 02.11.2022г. до окончателното плащане, както и сторените по делото съдебно-деловодни разноски, изразяващи се в заплатена по делото държавна такса в размер на 25лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

На 23.11.2022г. заявителят (сега ищец) е уведомен, че на основание чл.415, ал.1 ГПК може да предяви иск за установяване на вземането си, поради постъпило възражение от длъжника сега ответник.

Претендираната сума за главница за абонатен номер 3261941, представлявала цена на реално доставени и отчетени ВиК услуги за имот в с.*****, общ.***** чрез използването на електронен карнет (таблет), при което приложение намирало правилото на чл.23, ал.4, изр.последно от ОУ. Към настоящия момент ответникът не оспорил чрез възражение по реда на чл.40. ал.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. на МРРБ отчетеното количество ВиК услуги.

Иска се да бъде признато за установено в отношенията между страните, че ответника, в качеството си на потребител на В и К услуги, които се отчитат по партида с абонатен номер 3261941, дължи на „Водоснабдяване и канализация- Варна” ООД сума в общ размер на 518.82лв., представляваща стойност на ползвани и незаплатени В и К услуги за периода от 10.07.2018г. до 09.02.2021 г.; сумата от 152.81лв.. представляваща лихва за забава върху тази главница за периода от 09.09.2018г. до 16.10.2022г.; законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 02.11.2022г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед № 735/01.11.2022 г. за изпълнение на парично задължение по ЧГД № 2171/2022 г. по описа на ПРС.

Моли се за присъждане на съдебно-деловодните разноски, сторени от ищеца в заповедното и в исковото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран отговор от ответника.

Изпратено е неподписано електронно писмо на имейл адреса на съда, в

който ответника заявява, че не живее в имота от 1998г. и не знае как без нотариален акт е открита партида.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищцовата страна чрез процесуалния си представител поддържа предявените искове и моли за тяхното уважаване. Ответникът чрез назначения си особен представител твърди, че не е ясно за кой имот се претендират вземанията. Ответникът придобил имот в с.***** първоначално в съсобственост и едва през 2022г. придобил имота изцяло. В случай, че съда приеме исковите за доказани прави възражение за погасяване по давност на претендираните вземания за 2018г. - 2019г.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор; Решение № Ц – 34 от 15.12.2017 г., ведно с два броя обяви; Решение № Ц – 20 от 28.12.2018 г., ведно с два броя обяви; Решение № Ц – 37 от 23.12.2019 г., ведно с два броя обяви; Решение № Ц – 46 от 30.12.2020 г., ведно с два броя обяви; справка за недобора на частен абонат № 3261941 от 10.07.2018 г. до 13.10.2022 г.; н.а. вписан под № 143, т. VIII, дело № 1457/2022 г.; н.а. вписан под № 133, т. IX, дело № 1683/2019 г., н.а. вписан под № 5, т. X, дело № 1752/2019 г., н.а. вписан под № 88, т. VIII, дело № 1166/2021 г., ведно с ЧГД № 1271/2022 г. на ПРС **се установява, че:** ищцовото дружество има качеството на оператор съгласно чл.2, ал.1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и доставя ВиК услуги за битови нужди в обект на потребеление, находящ се в с.*****, по партида с номер на платец 3261941 на платец ответника в регистрите на ищцовото дружество. Предоставянето на услугите се регулира от действието на Общи условия. Съгласно чл.5, т.6 от Общите условия, потребителите са длъжни да заплащат ползваните В и К услуги в срок. Съгласно чл.33, ал.2 от Общите условия, ответникът бил длъжен да заплаща дължимите суми за използваните В и К услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране, след изтичане на който срок той изпада в забава.

От справка за недобора се установява, че ищцовото дружество е начислило процесните суми по месечно отчитано изразходвано количество

вода в обект на потребление находящ се в с.*****. Изразходваната вода в процесния обект на потребление е отчитана ежемесечно за периода на претенцията 10.07.2018г. – 08.08.2018г., 08.04.2019 – 10.05.2019г., 10.05.2019г. – 11.06.2019г. , 11.06.2019г. -11.07.2019г., 11.07.2019г. – 12.08.2019г., 12.08.2019г., 11.09.2019г., 11.09.2019г. – 07.10.2019г., 08.05.2020г. – 10.06.2020г., 10.06.2020г. – 10.07.2020г., 10.07.2020г. – 12.08.2020г., 12.08.2020г., 11.09.2020г., 11.09.2020г., 12.10.2020г., 12.10.2020 – 10.11.2020г., 10.11.2020 – 08.12.2020г., 08.12.2020г. – 11.01.2021г., 11.01.2021г. – 09.02.2021г., като се претендират общо 518,82 лева главница и 152,81 лева обезщетение за забава за периода от първия ден на забавата по всяка фактура до 16.10.2022г.

От н.а. вписан под № 133, т. IX, дело № 1683/2019 г. се установява, че на 19.09.2019г. ответникът е придобил заедно с А.И. чрез покупко-продажба собствеността върху дворно място с пл.№ 249, находящо се в с.***** с площ 1090 кв.м. ведно с построената върху него жилищна сграда с площ 60 кв.м.

От н.а. вписан под № 5, т. X, дело № 1752/2019 г. се установява, че на 27.09.2019г. ответникът заедно с А.И. продават на М.А. собствеността върху 40 кв.м.ид.ч. от дворно място с пл.№ 249, находящо се в с.***** с площ 1090 кв.м.

От н.а. вписан под № 88, т. VIII, дело № 1166/2021 г. се установява, че на 21.07.2021г. ответникът заедно с А.И. продават на М.А. собствеността върху 116 кв.м.ид.ч. от дворно място с пл.№ 249, находящо се в с.***** с площ 1090 кв.м.

От н.а. вписан под № 143, т. VIII, дело № 1457/2022 г. се установява, че на 08.08.2022г. ответникът купува от А.И. собствеността върху ½ ид.ч. от 1050 кв.м.ид.ч. от дворно място с пл.№ 249, находящо се в с.***** с площ 1090 кв.м. ведно с ½ ид.ч. от жилищната сграда построена в дворното място.

От констативен протокол от 12.01.2023г. се установява, че служители на ищцовото дружество са извършили проверка на обект, находящ се в с.***** с аб.№ 3261941 и са установили, че има водомерен в имота, има водомерна шахта в двора, в която е монтиран водомер с налична пломба. Показанията на водомера са 937 куб.м.

От ЧГД № 1271/2022 г. по описа на РС-***** по описа на ПРС се установява, че ищцовото дружество е подало Заявление за издаване на

заповед за изпълнение по чл.410 ГПК. По така подаденото заявление е образувано ч.гр.д.1271/2022г. на РС ***** и е издадена Заповед № 735/01.11.2022г. за суми в размер на 518.82 лв. (петстотин и осемнадесет лева и 82 ст.), представляваща главница, дължима за периода от 10.07.2018 г. до 09.02.2021 г. - дължими суми за фактурирани ВиК услуги по партида с абонатен № 3261941, за обект-имот, находящ се в адрес с. *****, общ. *****, област Варна, за които има издадени фактури за периода от 10.08.2018г. до 09.02.2021г. ; в размер на 152.81 лв. (сто петдесет и два лева и 81 ст.), дължима за периода от 09.09.2018г. до 16.10.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното плащане на задължението, както и сумата от 75.00 лв. (седемдесет и пет лева и 0 ст.) представляваща сторени в заповедното производство разноски за заплатена държавна такса в размер на 25.00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв., на основание чл.78, ал.8 ГПК, във вр. с чл. 26 от НЗПП..

Срещу издадената заповед е подадено възражение по чл.414 ГПК от длъжника, като в указания срок заявителя е подал настоящия установителен иск.

Въз основа на така установените факти, Провадийският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК, за вземане основаващо се на *чл. 208 вр. чл. 200 ал. 1 ЗЗД* за приемане на установено в отношенията между страните, че ответникът, дължи на ищеца сумите, за които е издадена Заповед № 735/01.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.1271/2022г. на РС ***** в размер на 518.82 лв. (петстотин и осемнадесет лева и 82 ст.), представляваща главница, дължима за периода от 10.07.2018 г. до 09.02.2021 г. - дължими суми за фактурирани ВиК услуги по партида с абонатен № 3261941, за обект-имот, находящ се в адрес с. *****, общ. *****, област Варна, за които има издадени фактури за периода от 10.08.2018г. до 09.02.2021г. ; в размер на 152.81 лв. (сто петдесет и два лева и 81 ст.), дължима за периода от 09.09.2018г. до 16.10.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 31.10.2022г. до

окончателното плащане на задължението.

Искът е допустим, доколкото е предявен по реда на чл. 415 от ГПК от заявителя срещу длъжника в преклузивния едномесечен срок от уведомяването му за подадено възражение от длъжника срещу издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

В тежест на ищеца е да докаже, че между страните, е сключен договор при ОУ за продажба на ВиК услуги с място на доставка обект, находящ се в с.*****, общ.*****, партида с абонатен номер 3261941, чийто титуляр бил ответника, че ответника е собственик или ползвател на обекта на доставка, изпълнението му от страна на ищеца съгласно договора при ОУ, начина на отчитане на водата, изправността на средството за отчитане, настъпилата изискуемост на задълженията по договора и техния размер.

Ответникът няма факти, които да са в негова доказателствена тежест.

По делото не се спори, че дружеството – ищец има качеството на оператор на „ВиК” услуги по см. на чл. 2 от Наредбата, както и че доставката им се регламентира от договор при общи условия, приети и влезли в сила по реда на чл. 8 от Наредбата.

Според § 1., т.2, б.а от ЗРВКУ,„Потребители" са: юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги;“.

От събраните по делото доказателства не се установи по категоричен начин, че ответника е собственик на процесния обект на отчитане партида с абонатен номер 3261941. Видно от представените по делото нотариални актове, ответникът е съсобственик в имот – дворно място и къща в с.***** от 19.09.2019г. заедно с А.И.. От 27.09.2019г. съсобственик в дворното място е и М.А.. От 08.08.2022г. ответникът става индивидуален собственик на къщата, но остава съсобственик в дворното място заедно с М.А..

Ищцовото дружество не доказва друго правно основание, което да води до качеството потребител на ответника освен представените нотариални актове от ответника. Поради това за периодите на потребление 10.07.2018г. – 08.08.2018г., 08.04.2019 – 10.05.2019г., 10.05.2019г. – 11.06.2019г. , 11.06.2019г. -11.07.2019г., 11.07.2019г. – 12.08.2019г., 12.08.2019г., 11.09.2019г., 11.09.2019г. – 07.10.2019г., съдът намира, че претенцията на

ищцовото дружество е неоснователна, поради липсата на качество на потребител на ответника.

За останалите периоди на потребление: 08.05.2020г. – 10.06.2020г., 10.06.2020г. – 10.07.2020г., 10.07.2020г. – 12.08.2020г., 12.08.2020г., 11.09.2020г., 11.09.2020г., 12.10.2020г., 12.10.2020 – 10.11.2020г., 10.11.2020 – 08.12.2020г., 08.12.2020г. – 11.01.2021г., 11.01.2021г. – 09.02.2021г., съдът намира, че претенцията на ищцовото дружество също е неоснователна, поради липса на достатъчно доказателства, че обекта на потребление по партида с абонатен номер 3261941 е този, чиито съсобственик е ищецът. Това не се доказва безспорно по делото предвид претенцията на ищцовото дружество за периоди през 2018г. и 2019г., когато ответникът не е бил съсобственик на този имот, а се води титуляр на партида 3261941. Съответно ищцовото дружество не доказва ответникът да е бил собственик, съсобственик или ползвател на друг имот в с.*****. От служебно изисканата справка от имотен регистър не се установява ответникът да е съсобственик на друг имот в с.***** освен процесния. Освен това от представените по делото нотариални актове се установи, че ищецът е съсобственик на дворно място и къща в с.*****, като е бил съсобственик на различни части от дворното място и на къщата през този период. Поради това дори и да се приеме за доказано, че процесния обект на отчитане е този, в който ответникът е съсобственик през периодите на потребление от 08.05.2020г. до 09.02.2021г. той не е задължено лице за цялата претенция, тъй като имота е съсобствен, а за част от нея, която част по делото остана недоказана.

Предвид гореизложеното предявените искове като неоснователни и недоказани следва да бъдат отхвърлени.

Ищецът е направил искане за присъждане на разноски в исковото и в заповедното производство, но такива не му се дължат предвид отхвърлянето на исковите.

Мотивиран от изложеното, Провадийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от „Водоснабдявани и Канализация”

ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: ***** срещу Я. И. Р., ЕГН ***** с.*****, общ.***** за признаване за установено на основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК в отношенията между страните, че Я. И. Р., ЕГН ***** дължи на „Водоснабдявани и Канализация” ООД сумите, за които е издадена Заповед № 735/01.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.1271/2022г. на РС ***** в размер на 518.82 лв. (петстотин и осемнадесет лева и 82 ст.), представляваща главница, дължима за периода от 10.07.2018 г. до 09.02.2021 г. - дължими суми за фактурирани ВиК услуги по партида с абонатен № 3261941, за обект-имот, находящ се в адрес с. *****, общ. *****, област Варна, за които има издадени фактури за периода от 10.08.2018г. до 09.02.2021г. ; в размер на 152.81 лв. (сто петдесет и два лева и 81 ст.), дължима за периода от 09.09.2018г. до 16.10.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 31.10.2022г. до окончателното плащане на задължението.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – *****: _____